

Jogászai problémák a szegénységi bizonyítvány körül

A polgármester legutóbbi jelentésében kitért arra, hogy a szegénységi bizonyítványok igénylése, illetve kiadása terén az utóbbi félévben mintegy tízszázalékos csökkenés mutatkozott. Ebből a tényből arra lehetne következtetni, hogy Budapesten kevesebben szorulnak rá szegénységi bizonyítványra. A helyzet az, hogy ilyen hatósági bizonyítványt sokan kérnek peres ügyekben a bélyegköltség megtakarítása végett, kórházi ápolási díjak elengedéséért, ingyenes gyógyszer kiszolgáltatása érdekében és sok más ügyben. A jelenlegi jogszabályok szerinti szegénységi bizonyítvány csak annak jár, aki hitelt érdemlően igazolja, hogy jövedelme a közönséges napszám mértékét nem haladja meg. A hangsúly tehát azon van, hogy a kérelem előterjesztése időpontjában milyen jövedelme van az illetőnek.

Csobányi Zoltán, a főváros tiszti főügyésze most előterjesztést dolgozott ki ebben a kérdésben és szükségesnek tartja a szegénységi bizonyítvány feltételeinek korszerűsítését. A tiszti főügyész szerint nincs tételes rendelkezés arra nézve, miként kell a jövedelmi viszonyokat megállapítani és a napszám mértékéhez arányosítani akkor, ha a folyamodó házassági kötelekben él és életársával közös háztartást tart fenn. Nem ritka az az eset, amikor olyan feleség kér szegénységi bizonyítványt, akinek vagyona, keresete ugyan nincs, de akiről jólkereső férje gondoskodik, s így eltartása biztosítottnak tekintendő. A kialakult gyakorlat szerint ilyen esetekben a hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a feleséget nem illet meg szegénységi bizonyítvány, ha a férj a feleség eltartására a külső ismervek tanúsága szerint olyan összeget fordít, amely a közönséges napszám mértékét meghaladja. Felvetődik azonban a kérdés, mi történik akkor, ha a helyzet fordított. A feleség tekintélyes jövedelemmel dicsekedhet, viszont a férj egyáltalán nem rendelkezik keresettel és vagyona sincs. A férjet tehát a szó helyes értelmében a feleség tartja el.

A tiszti főügyész szerint az egyenlő elbánás elve, az egyenjogúság ténye, a házassági életközösség erkölcsi tartalma, a házastársak egymásra utaltsága azt követeli, hogy ilyen esetben a feleség által a férj eltartására fordított összegeket kell megállapítani és amennyiben ez az összeg a közönséges napszámot meghaladja, a férjet szegénységi bizonyítvány kiadása iránti kérelmével el kell utasítani. Előfordulhat az is, hogy a házastársak közül a férj havonta 250 forintot keres, tehát kevesebbet, mint a jelenlegi 290 forintos havi napszám, viszont a feleség havi jövedelme 800 forint, vagy

jogszabály birtoklása egymaga nem lehet kizáró ok, különösen akkor nem, amikor azt hasznosítani nem lehet. Tisztázni kell: kaphat-e szegénységi bizonyítványt az, akinek semmiféle jövedelme nincs, csupán családi házzal rendelkezik, amelyben maga lakik. Eddig az volt az álláspont, hogy ha ennek a háznak az értéke annyi, hogy annak kamata, illetve hozadéka a közönséges napszám mértékét meghaladja, az illetőnek nem adtak szegénységi bizonyítványt.

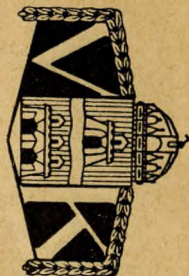
Szociális szempontból figyelembe kell venni a gyermektelen, hozzátartozók nélküli egyének kérelmét és azokat, akik több családtagról kötelesek gondoskodni. Múltánytalán, hogy a nőlen vagy eltartásra nem kötelezett feleket a szegénységi bizonyítvány szempontjából ugyanúgy bírálják el, mint azokat, akiknek négy-öt családtagjuk van.

Csobányi Zoltán tiszti főügyész szerint mindezek a kérdések sürgős szabályozást várnak és ha ez megtörténik, a jogorvoslatok száma lényegesen csökkenni fog.

ennek is több. Világ, vajjon ebben az esetben a férjnek jár-e szegénységi bizonyítvány azon az alapon, hogy jövedelme kevesebb, mint a napszám. Ebben a vonatkozásban a kiindulópont az lehet, hogy az együttélő házastársak a terheket is közösen viselik, tehát a kereset kereső férj szükségleteit a feleség többletjövedelméből elégítik ki. Amennyiben ez így van, a havi 250 forintot kereső férjnek sem lehet igénye szegénységi bizonyítványra.

Miután nap nap után fordulnak elő hasonló problémák, amelyekre a hatóság jogszabályok nem adnak kielégítő feleletet és útbaigazítást, a hatóságok a legtöbbször egymástól teljesen eltérő határozatokat hoznak. Egyes esetekben túl szigorúan, máskor túl enyhén bírálják el az előterjesztett kérelmeket. Túl szigorúan bírálják el például azok esetét, akik valamilyen iparigazolvánnyal rendelkeznek, de foglalkozásukat folytatni nem tudják. Nem adtak például szegénységi bizonyítványt egy beteg öszeresnek, mert érvényes iparjogszabály volt, betegsége miatt azonban foglalkozását nem folytatta. A tiszti főügyész szerint az ipar-

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

340.28:361

Szerző:			
Cím:	Jogi problémák		
Forrás:	Magy. Nemz.		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fil.)	(Oldal)
	1949. III. 19		
Helyszám	Személy	Hely	Idő
			1949. III. 19

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891